

Publicerad 2011-02-05 18:17 av Oraklet

Jag försökte fånga stunden då Rhea sänder iväg Zeus efter att hennes andra barn blivit uppätta utav sin fader Chronos.

Rheas vånda!

Gråt inte.

Nej gråt inte!

Jag tål inte ljudet.

Ljudet utav dina snyftningar.

Här!

En leksak!

Ta den!

Roa dig!

Skratta!

Dina bröder?

Dina systrar?

Åh...

De är med dina fader.

Leker.

Skrattar.

Som du borde göra.

Seså.

Gå med tjänarinnan nu!

Lek med henne,

Hon kommer ta dig till en hemlig grotta.

En hemlig grotta!

Det blir kul.. Eller hur?

Gråt inte.

Nej gråt inte!

Jag tål inte ljudet.

Ljudet utav dina snyftningar.

Min son.

Jag älskar dig.

Tjänarinna.

Ta honom.

Jag klarar det inte längre.

Nej kom inte med några invändningar.

Göm honom.

Jag ger hans fader en sten i hans ställe.

För bort honom nu.

Få honom att skratta.

Få honom att le.

Gråt inte.

Nej gråt inte!

Jag tål inte ljudet.

Ljudet utav dina snyftningar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Oraklet med Poeter.se id #36359 innehar upphovsrätten